

hørt den Udtalelse, at den Maade, hvorpaa Østersfiskeriet bliver drevet herhjemme, nemlig ved Hjælp af et Jerninstrument med lange Pigge, hvormed man skraber eller harver Fjordbunden op og indsamler de Østers, der findes, i et Staalnet, er ødelæggende. Der er det gode ved denne Fremgangsmaade, at den giver en rig og stor Fangst straks; men det ser ud til, at den er ødelæggende for Yngelen, hvilket Gang paa Gang er fremhævet af de gamle Østersfiskere og ogsaa af andre stedkendte Folk, der kender til disse Forhold.

Nu skal jeg villigt erkende, at det er saare svært for udenforstaaende at øve rimelig Kritik af et Forhold som dette, fordi der skal saa megen Sagkundskab til. Men desværre er Sandheden jo den, at det Resultat, vi er naaet til, netop er det, som de Folk, der bekæmpede den anvendte Fremgangsmaade, forudsagde, idet de sagde, at Østerterne vilde forsvinde, hvis man drev Fiskeriet saaledes, som det hidtil er blevet drevet.

Jeg ved godt, at man vil hævde, at det ikke egentlig er Fiskeriets Skyld, men at det er de klimatiske Forhold og Vegetationsforholdene, der er Skyld i Misæren; man hævder, at Sommeren har været for kold, og derfor har der ingen Østersyngel kunnet trives, og man hævder, at der er særlig stærk Tangvækst i ret stor Udstrækning i Fjorden, hvad der ogsaa har virket til Skade for Yngelens Vækst. Det er muligt, at der kan være noget i dette; jeg tør ikke sige, at disse Forhold ikke har nogen Betydning, men jeg synes, det ligger saa snublende nær at tænke, at de Folk, der havde specielt Kendskab til Virksomheden, idet de gennem mange Aar har været Vidne til, hvorledes Fiskeriet dreves, før man optog den nuværende Ordning, har haft Ret, naar de karakteriserede den nuværende Metode som en Rovdrift, der vilde give Bagslag og netop give det Resultat, vi nu er kommet til.

Dertil skal jeg endvidere føje, at Fiskerne — jeg tænker her ikke paa Østersfiskerne, men paa dem, vi kan kalde de rigtige Fiskere — hævder, at det almindelige Fiskeri har lidt overordentlig stor Skade ved den idelige Bearbejdelse af Fjordbunden, der finder Sted ved Skrabningen, saaledes at ogsaa Fiskeriet efterhaanden er blevet mindre og mindre tilfredsstillende. Jeg skal indrømme, at ogsaa dette er en Paastand, som er ret vanskelig at bevise, men jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg hævder, at denne Tankegang er saa

udbredt blandt Fiskerbefolkningen, at den er nær ved at blive den almindelige.

Man har jo nu bestemt gennem den Kontrakt, der tidligere er vedtaget, at der skal være en Hvileperiode; nu bliver de naturlige Banker fredet nogle Aar, i hvilke der kun maa fiskes paa de kunstige Østersbanker, det vil sige dem, hvor den fra Holland indførte Yngel er udlagt. Jeg synes da, der var god Rimelighed i, at man i denne Fredningsperiode tog hele Spørgsmaalet op til Overvejelse, og jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han tager Initiativet til at nedsætte et Udvalg eller en mindre Kommission til nærmere at overveje og prøve disse Forhold. Det behøver ikke at være en stor Kommission; jeg tror ikke, det er til nogen Nytte, at der samles mange for at overveje disse Forhold, men det vil være nok at have en Kommission, der er sammensat af Ministeriets sagkyndige paa dette Omraade og 1 eller 2 Medlemmer fra den stedlige Fiskerbefolkning — Folk, der er kendt med de stedlige Forhold, og dermed tænker jeg nærmest paa Fiskerbefolkningen — og dernæst maaske nogle enkelte Medlemmer fra Lovgivningsmagten, saa ogsaa den kan faa lidt nærmere og bedre Kendskab til Forholdene, end jeg tror der er almindeligt. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han i Løbet af den nærmeste Fremtid lader nedsætte et saadant Udvalg til at overveje Sagen og blive klar over, hvorledes Lovgivningsmagten skal stille sig, naar denne Fredningsperiode om nogle Aar udløber.

N. Johan Laursen: Jeg vil begynde med at udtale min Tilslutning til den Kritik — hvis Enkeltheder jeg ikke skal komme ind paa —, som Finansudvalgets Formand fremsatte angaaende den økonomiske Ledelse af et Par Skoler. Jeg tror virkelig, der er Grund til at underkaste den en lille Kritik. Men den egentlige Grund til, at jeg tager Ordet, er det Ændringsforslag, som et Mindretal under Nr. 136 har stillet om at lade et Tilskud til Færøernes Folkehøjskole, som findes omtalt i Anmærkningerne til Tillægsbevillingslovforslaget Sp. 5669, udgaa. Denne Skole har jo haft en meget afvekslende Skæbne i de 25 Aar, den har bestaaet; den har i en længere Aarrække ikke haft det tilstrækkelige Antal Elever til paa normal Maade at kunne faa Understøttelse af den Bevilling, der gives til Højskoler; den har oplevet en Tid, hvor den var inde under de normale Under-